

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Sancti patris nostri Basilii ex epistola ad Iulianum transgressorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

in celis, & cum proprio corpore suo: sed per imaginem quæ de coloribus facta paret, adoratur imperium eius, & glorificatur, & in memoriam venimus ipsius præsentia, qua in terra conuersatus est. Vnde & hic pater ostendit non duas adorationes, sed unam esse & imaginis & principalis, cuius imago est.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri ac vicarii Hadriani papæ senioris Romæ, attulerunt librum: quem accipiens Demetrius Deo amabilis diaconus, & vasorum custos sanctissimæ magnæ ecclesiæ, legit.

Sancti patris nostri Basili ex epistola ad Iulianum transgressorem.

Secundum immaculatam fidem Christianorum, quam diuinitus sumus sortiti, confiteor & polliceor credere in unum Deum Patrem omnipotentem, Deum Patrem, Deum Filium, Deum Spiritum sanctum: unum Deum tria adoro & glorifico. Confiteor autem incarnationem Filii dispensationem, & Dei genitricem sanctam Mariam, quæ illum secundum carnem peperit. Suscipio autem & sanctos apostolos, prophetas & martyres: & ad supplicationem, quæ est ad Deum, hos inuoco; vt per eos, id est, interuentio nem eorum, propitius mihi sit misericors Deus, & culparum mihi redemptio fiat, & detur. Vnde & characteres imaginum eorum honoro & adoro; præcipe cum hoc traditum a sanctis apostolis, & non prohibitum sit:

οὐρανοῖς καὶ μῆτραισιν σάματος δεῖν. Δλλὰ διὰ τῆς εἰκόνος Θεοῦ ἐπιχωματων Φαγομένης τεφοικιλεῖται καὶ κρατος αὐτῷ, Καὶ δοξάζεται, Καὶ εἰς αἰώνιον ἐρχόμεται τῆς αὐτοῦ Πτήγης παροւσίας. δεῖν Καὶ ὁ πατὴρ ἀπέδεξε οὐ διορθοποιησάς, δλλὰ μιαν εἶναι καὶ τῆς εἰκόνος Θεοῦ καὶ τῆς Δεκαπέτου, οὐ δεῖν η εἰκανόν.

Πέτρος καὶ Πέτρος ὁ θεοφιλέσαπι πρεσβύτεροι καὶ τοποτρηταὶ Αδριανοῦ πάπα τῆς πρεσβυτερίας Ραΐνης, τεφοιχαγον βίβλον· Λεὶ θεοφίλῳ Θεοῦ Δημητρίου ὁ θεοφιλέσαπις διδάσκοντος Καὶ σκοτιοφύλαξ τῆς ἀγιωτατης μεγάλης ἐκκλησίας, αἰνέντω.

Τοῦτον αὐτὸν πατέρα ιησοῦ Βασιλείου, ἐπι τῆς Πτησιολῆς αὐτῷ τεφεὶς Ιου λιανὸν Θεοφιλέσαπις παρελθειν.

Κατὰ τὸν θεότεν Πτηκεκλησιφει νιαντὸν αμάριπτον τὸν τόμον Χεισι γανὸν ὄμολογῶν καὶ σωτῆρι τισεῖν εἰς ἔνα θεὸν πατέρα παντούρα. Σεοντὸν πατέρα, θεὸν Θεοὺς, θεὸν τὸ πνεῦμα καὶ ἄγαν. ἔνα θεὸν τὰ τελα τεφοικιλα καὶ δοξάζω. ὄμολογῶν δὲ καὶ τὸν τῷ ψινοσερινον οικονομίαν, καὶ θεοτόκον τὸν καὶ σερινα πενοδοτεν αὐτὸν αὐτὸν Μα ελεν. δέχομαι δὲ Καὶ τὸν αὐτὸν δη πόλεις, τεφοφίτας καὶ μόρτυρας, καὶ εἰς τὸν πατέρα θεὸν ίκεσιαν πόνοις Πτηκεκλησι φειδειας, δι' αὐτῶν, πέρισσω μᾶλλον μετοπίας αὐτῶν, ἵλεσιν μοι γνέσθαι Θεοφιλέσαπις παρεπονθεόν, καὶ λύσσην μοι τῷ παραδίδομέν μοι γνέσθαι καὶ δοθεῖναι. διενκαὶ τὸν χρεογκόπρας τῷ εἰκόνων αὐτῶν πυμῶν καὶ τεφοικιλα. κατ' Ἑγιετον πόνπων παραδίδομέν μοι γνέσθαι καὶ τῷ αὐτῷ δηποτέλων, καὶ ἵτις απηγοροθυμένων,

λλ.

HADRIANVS P. I. ACTIO IV. CONSTANTINVS³ IRENE IMP. 281

ANNO CHRISTI 787.

Δλλ' ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἡμῖν
πούτων διεισόρουμένων.

Γρηγόρεος ὁ θεοφιλέσατος διάκονος τῷ διάτελεν καὶ πανθόμημαν διποσδώλων αἰένων.

Θεοδωρίτου Ἐπισκόπου Κύρου ἐν τῇ
βίον Συμεὼν τῷ Στυλίτου,
οὐκ ἔχει.

Συμεὼν τῷ πατέρι, τῷ μέγα θαύματι τοῖς οἰκουμένης καὶ μὲν επερχετοῖς· φασὶ γέρουτος ἐν Ράμη τῇ μεγίστῃ πολυτριψύλητον γνέδαν τῷ αἵδρᾳ, ὡς ἐν ἀποστολής τῷ ἑργαστείων πεσούλαιοις εἴκονας αὐτῷ βερεχίας αναστοιχοί, Φυλακεῖα πατέροις καὶ αὐτῷ.

Ιωσήφ ὁ θεοφιλέσατος μοναχὸς ἐν ιερούλημος μονῆς τῆς Ηερακλείας εἶπε· καὶ γάρ ὁ αἱμόρτωλὸς βιβλίον Ἐπιφέρομαι πεπειρωσσαν τῷ βίον τῆς ἀγίου Συμεὼν, τῷ τῷ θαυμασῷ ὄρει· ὡς καλέσετε.

Η δύσια σωθόδε εἶπεν· αἴσιγνωσθήτω.
Καὶ λαβάν Κοσμίας ὁ θεοφιλέσατος διάκονος ἐκουσικλείσιος αἰένων.

Ἐκ τῇ βίον τῆς ἀγίου πατέρος ἡμῖν
Συμεὼν τῇ ἐν τῷ θαυμασῷ
ὄρει, καθεφάλ. ρικ.

Περὶ τῆς χωματοῦ τῆς ἐν Ρωσσοπόλει
ἀπέκου οὖσης, καὶ βιάζω κατεχόμενης διάμορφη· ἥπις ιδεῖσσα ἐπιδημοτισσα, εἴκονα τῆς δικαιούσης αἰνέσθητο ἐν τῷ οἰκωνώπης, ἥπις μεγάλως ἐθαυματούργη.

Γωνί περὶ τῶν ἐν Ρωσσοπόλει τῆς Κιλικίας, Θεοπέντα λεγομένην, ἥπερ οἰκογένεια μητρὸς ἐπεικοσι, τέκνον ἐκ ἕτερης.

Concil. Tom. 19.

quoniam & in omnibus ecclesiis nostris ostendatur depictum.

Gregorius Deo amabilis diaconus sanctissimorum & laudabilissimorum apostolorū legit.

Theodoreti episcopi Cyri de vita Symeonis Stylitae:
cuius initium est.

Symeon, qui valde magnum erat miraculum orbis. Et post alia. Aiuunt enim hunc virum in maxima Roma famosissimum fuisse, ut in omnibus ergasteriorum foribus iconas ipsi breves erigerent, custodiam quamdam sibi ex hoc & munimenta acquirentes.

Ioseph reuerendissimus monachus & hegumenus monasterii Heracliae, dixit: Et ego peccator librum fero continentem vitam sancti Symeonis mirabilis montis, & ut iubetis.

Sancta Synodus dixit: Legatur.

Et accipiens Cosmas Deo amabilis diaconus & cubicularius legit.

Ex vita sancti patris nostri Symeonis mirabilis montis capitulum centesimum decimum octauum.

De femina quae Rhosopoli sterilis erat, valido dæmonio pressa: quae sana & secunda facta, imaginem iusti imposuit domi suæ, quae magnifice miracula operabatur.

Mulier quædam erat Rhosopoli Ciliciae, Theotecnæ dicta, quæ habitauerat cum viro annis viginti, & filium non habuit.

Nn